

Kod svake »In memoriam« uvijek se pitam, a to činim i sada, posebno emocionalno, koliko je uopće stranica potrebno za ocrtavanje najbitnijim potezima osobe od koje se opraštamo? Nemam odgovor, ali samo znam da naš Učitelj živi u nama ništa manjim intenzitetom, nego za vrijeme zajedničkog rada u Klinici, da će živjeti kroz struku u onom intenzitetu, koliko se mi posvećujemo struci i pronosimo istu na mlađe naraštaje.

Iskazujem mu i ovim putem i osobno i u ime svoje generacije, kao i svih ostalih djelatnika Klinike, iskreno poštovanje.

Trajna mu hvala za sve što je svojom osobnošću i ulogom u našoj struci ostavio!

Prof. dr. Goran Grubišić

Dr. ANA ŠIMUNIĆ (02. 01. 1932. – 20. 06. 2008.)

S dubokom tugom primili smo vijest da nas je naša draga i poštovana kolegica Ana Šimunić zauvijek napustila nakon teške bolesti, koja je nemilosrdno zaklopila knjigu tako plemenitog života.

Rođena je u Belavićima (pokraj Duga Rese). Maturirala je u karlovačkoj Ženskoj gimnaziji 1951. godine. Po završenom Medicinskom fakultetu u Zagrebu 1958. godine i obavljenom liječničkom stažu u Općoj bolnici Karlovac radila je kao liječnica Opće medicine do 1968. godine. Potom je nastavila usavršavanje specijalizacijom iz ginekologije i porodništva. Nakon uspješno položenog specijalističkog ispita 1968. godine na Klinici za ženske bolesti i porode Medicinskog fakulteta u Zagrebu radila je u Ginekološko-porodničkoj službi Opće bolnice Karlovac sve do umirovljenja 1997. godine. Poslijediplomski studij iz Opće endokrinologije završila je 1979. godine.

Kolegicu Anu ispratili smo u vječno počivalište na groblju u Sv. Petru Mrežničkom, u blizini njene rodne kuće na obali Mrežnice u kojoj je najradije provodila slobodno vrijeme. Komemoracija je održana 30. lipnja u Općoj bolnici Karlovac.

Dr. Ana Šimunić neumorno je obavljala teške i odgovorne zadaće kojima je protkano porodništvo i često zanemarena patologija ginekoloških bolesnica. Radeći u vremenu kada struka nije raspolagala sofisticiranom dijagnostičkom opremom, koristila je zavidno teorijsko znanje u odabiru najboljih rješenja u liječenju najtežih bolesnica. Njegovala je vrednote medicinske etike i deontologijske standarde oplemenjene humanim pristupom bolesnicima, stekavši tako ugled i poštovanje bolesnica i suradnika. Nije moguće opisati cjelokupni opus medicinskog rada kolegice Ane Šimunić, jer nerijetko jedno dežurstvo u rađaonici može ispisati roman o strepnji i neizvjesnostima koje donosi nepredvidivost poroda, ili roman o sreći i radostima koje donosi rođenje zdravog djeteta. Tisuće novih života prvo su dotakle njene ruke, bila je prva koja je začula glas novorođenih bića. Tako je sebi za života podigla spomenik trajne vrijednosti – života – koji je u svom nasljeđu vječan, spomenik dovoljan za ugledno mjesto u karlovačkoj medicini i za trajnu zahvalnost u našim srcima.

Već 2001. godine, prigodom osnivanja učlanila se u HDUL – Ogranak Karlovac, želeći kao i svi članovi uljepšati, oplemeniti i učiniti sadržajnijom treću životnu dob, ali i nadoknaditi što je tijekom radnog vijeka propustila. Aktivno je sudjelovala u radu ogranka HDUL-a. S velikim poštovanjem i ljubavlju govorila je o pokojnim roditeljima i bratu, kojima je bila glavni oslonac, staratelj i njegovatelj tijekom dugih, teških i neizlječivih bolesti. Rado se prisjećala svoje sportske ljubavi – gimnastike kojom se godinama vrlo uspješno bavila kao članica republičke reprezentacije. Dakako, neizbježna su bila prisjećanja iz bolničke prakse i aktivnosti u Podružnici HLZ-a koje je bila članica pola stoljeća, a u dva mandata obnašala je i dužnost tajnice. Za aktivan rad u Hrvatskom sokolu i u Podružnici HLZ-a dobila je više značajnijih priznanja.

Iznenadna bolest nagovijestila je teške dane u borbi protiv opake bolesti, a sve naše nade i želje za ozdravljenjem ostale su, nažalost, neostvarene.

Poslije dr. Ane Šimunić ostat će ljubav njenih najbližih i njenih prijatelja, zahvalnost brojnih bolesnica, poštovanje kolega, suradnika i građana, a naročito članova HDUL-a s kojima je prekratko dijelila trenutke sadržajnih i ugodnih druženja.

Sačuvat ćemo trajnu uspomenu kao znak zahvalnosti za sve što je učinila kao liječnik, kolega, prijatelj i građanin, a iznad svega kao čovjek.

Doc. dr. sc. Emil Tuškan
Prim. dr. Rudolf Muvić